

poblet mateix (xviii, 46.24, 49.4, 49.19, 50.10). Els nomenclàtors i la GGC vacillen entre *Saranyana* i *Serenyana*.

MENCIONS ANT. 1025: «in kastrum *Salsa* vel --- in *Sarananna* --- villa de *Sarannana*» (Cart. de Trespunts, § 1,8.8, 8.14); 1026: *Saran<a>na* afr. N. de *La Salsa*» (Arx. Sols.); 1089, testament de Joçpert: «alodem quod habemus ad *Uliana* --- in *Saraiana*» (Arx. Sols.); 1184: «alodium de *Ponts* --- de *Mugpolt* --- honorem q. habet in *Saran<a>na*» (Cart. 10 Tavèrnoles, 182.23); 1309: «Ferdinando *Saranyana* et Bng. *Saranyana*, de Pontibus» (Montanyà, *Topogr. Medica de Pons*, 48); 1314: «Guilelmus *Saraynana*, habitador de *Pontibus*» (Arx. Sols.); 1359: *Assaranyana* (CoDoACA xii, 91).

2) *Saranyana*, llogaret del Maestrat, agre. al mun. de Todolella: oït allí *sarañana*, 1961; *Saranana* (GGRV, s. v. *Todolella* i *Castellfort*). Però Cavanilles li diu *Serarañana* (I, 16). *Saranyana*, J. Puig (BSCC xiv, 133); 1233: «Turris de *Sarannana*» (BSCC xiv, 199); S. XVI: 20 *Sarañana* (Memor. Muñoz, BSCC xiv, 431). Regla troba 15 casos de cristians vells a *Saranyana* (p. 106) dependents de «Su Majestad».

3) Barranc de *sarañana* a L'Olleria (xxii, 104.15).

4) *Cova Saranyana* a Llutent (xxxI, 197.11). 25

5) Malecò *Saranyana* a Alcoi (xxiv, 12.15).

M a s c u l i n s. 7) Molí de *sarañá*, avui desaparegut, era en el camí de *Tost* al seu agre. *Torà* (xvi, 190).

8) Llau i ruïnes d'una ermita dalt d'un serrat, entre *Arcalis* i *Estac*, que sento pron. adés *sarañá*, adés *se-reñá*, o *sareñá* (xxi, 13.26).

9) *Serenyà*, pda. de *Xixona* (J. G. M., 1935).

ETIM. Evidentment nom romà SERENIANA, -ANUM, derivat del NP *Serenus*, *Serena*, ben documentat a tot l'Imperi romà (Schulze, 229); també en terres catalanes o veïnes: una SERENA fa escriure una inscr. en versos llatins per al seu marit mort a princ. del S. v, trobada en el Comenge (Lizop, *Convenae*, 63).

D'ací també *Sariñena*, vila aragonesa, 50 k. al NO. de Fraga; *Serignana* NL de Toscana (Pieri, *Top. V.* 40 *Arno*, 229). I noms occitans en massa en Skok, § 296.

En aquestes condicions fonètiques, davant -R- i -ANA ja és d'esperar que la E pretònica s'hagi canviat en *a* en gran part de les mencions antigues i de les pronúncies 45 actuals; ja hem vist, però, que en bona part s'hi ha mantingut la *e*. Són infundats i impertinents els escrúpols que manifesta Aebischer sobre aquesta etimologia, en *Top.*, 51-2.

Sarba, V. S- (misc. moss.) *Sarbassi*, *Sarbaós*, V. *Serbi* *Sarça*, *Sarçal*, V. S- (misc. moss.) *Sarcó*, V. *Vinsarcó*

SARDA

Sarda 'paratge de terres a manera de terrassa'. Va inclòs en l'art. *SAS*. Ací detalls sobre alguns derivats.

La Sardera, ampla serra que domina Lleida i Alpicat 60

pel NO.; sengles partides de Soses, vora el termenal de Fraga; d'Albelda, de Castellonroi, i de Sunyer.

La Sardera Alta i *la Sardera Baixa*, partides del terme de Saïdí.

Les Sarderes, partida prop de Castelló de la Plana (Cor., 1961).

I àdhuc, possiblement: *Ca les Sardetes*, a Nyer (xxiv, 16.11). J. F. C.

Per a *Sardona* i també per als altres noms indicats ací sumàriament, veg. l'art. *Sas*, infra.

Sardera, -eres, *Sardina*, V. *Sas* i *Sarda*

15 SARDO, Cova del ~

A la Vall de Boí (*TVBoí* I, 18), entre tarters, poques desenes de me. damunt la cruïlla entre el corriol que puja a *Sarradé* i el camí d'Aigüestortes. Dubtem entre una variant suposada del cat. *isard*, arag. *sarrio*; i un nom de la família ibero-basca de SARR- 'detrítus, runa' afí a *Sarradé* (+ -ròt colle.), per al qual cf. *DECat* vii, 791-4, art. *Sarna/Sarnill/Sarro*.

SAREJA (grafia etimològica: *Cereja*)

Poblet agre. al municipi de Llivia, situat en un vessant dels darrers contraforts del Carlit.

PRON. MOD.: *sarézə*, oït a Puigcerdà per Casacuberta (c. 1920).

DOC. ANT. 957: *Cereia* (Col. Moreau ix, 2); 1040: *Cereia* (*MarcaH.*, 1070.15); 1121: *Serega* (Hinojosa, *Reg. Señ. Cat.*, 183); 1182, 1184: *Cereia* (*BABL* vii, 164; *Cart. Poblet*, 194); 1260: *Cereia* (Delcor, *Juifs Puigcerdà*, 45); 1359: *Cere[n]ya* (CoDoACA xii, 86); 1693: *Ceretgia*; 1702: *Sereja*; Ss. XVI-XVIII: *Sareya*, -*eya* (Brousse, *Cerd. Fr.*, 222).

ETIM. Com s'explica en *E.T.C.* I, 164, prové d'un compost d'origen pre-romà: CERE-EGI-A, format pel nom ibèric de Llivia, CERE, i el basc EGI 'vessant',¹ *Sareja* és, doncs, '(el poble situat en) el vessant de *Cere*'. Veg. també a l'art. *Llivia*. J. F. C.

¹ Com observa Brousse encertadament «*Sareja* est bâti sur le flanc d'une colline».

Sarentill, V. *Sallent*

50 SARGA

Sarga 'arbusc semblant al salze, però menys arbori, com una vimetera' («*Salix incana*», *DFa*).

La Sarga, pròpiament nom d'una collada al SO. del 55 Pallars Jussà (en un contrafort del Montsec): coll citat com afrontació O. de Mur en doc. de c. 1056 (*MarcaH.*, § 244); 1069: «loco quo dic. ad *ipsa Sarga*» (*BABL* vi, 115, cf. 11.3). Conegut sobretot com determinatiu del poble de SANT ESTEVE DE LA SARGA, avui cap del municipi (abans ho era Alsamora)